

Fylkesmannen i Sør-Trøndelag

Statens hus, 7468 TRONDHEIM

Sentralbord: 73 19 90 00

Besøksadresse: Prinsens gate 1

Saksbehandler
Trine Gevingås
Landbruksavdeling

Innvalgstelefon
73 19 92 72

Vår dato
15.08.2003
Deres dato

Vår ref. (bes oppgitt ved svar)
2003/8711-
Deres ref.

Det Kongelige Landbruksdepartement
Postboks 8007, Dep
0030 OSLO

Landbruksdepartementet	
Saknr.	2003/1708 13
Mottatt:	15.08.2003 ASR/JUR
Saks	V86 46
Avskr.	

Overføring av myndighet etter jord- og konsesjonslov m.H. til kommunene - Høring

Saken ble behandlet av Fylkeslandbruksstyret i Sør-Trøndelag den 13.08.2003 som sak 87/2003.

Utskrift av møteboka vedlegges.

Med hilsen

Trine Gevingås e.f.
Juridisk rådgiver

Vedlegg:

	Embetsledelse og administrasjonsstab	Kommunal- og beredskapsavdeling	Oppvekst- og utdanningsavdeling	Sosial- og helseavdeling	Landbruksavdeling	Miljøvern-avdeling
Telefon	73 19 90 06	73 19 90 06	73 19 93 50	73 19 93 00	73 19 90 05	73 19 90 05
Telefaks	73 19 91 01	73 19 91 01	73 19 93 51	73 19 93 01	73 19 90 66	73 19 92 30
E-post:	postmottak@fm-st.stat.no	Internett: www.fylkesmannen.no/sk				

MØTEBOK

Fylkeslandbruksstyret i Sør-Trøndelag.

Møtedato: 13/08/2003

Sakslistenr: 87

Saksnummer: 160003 10028 AFS

Saksnr. arkiv: 2003008711

Tidligere behandling:

Eiendom:

Kommune	Gnr	Bnr	Fnr	Snr	ID Andel	Eiendomsnavn
SØR-TRØNDELAG						

PARTER

Hjelpesaker:

Saksutredning:

OVERFØRING AV MYNDIGHET ETTER JORD- OG KONSESJONSLOV M.FL. TIL KOMMUNENE – HØRING

Fylkesmannen har mottatt forslag til nye bestemmelser om overføring av myndighet til kommunene og saksbehandling i kommunene på høring. Både fylkeslandbruksstyret og fylkesmannen er høringsinstanser, og høringsfristen er satt til 15. september.

I St.meld. nr. 19 (2001-2002) har Regjeringen gitt sin tilråding om oppgavefordelingen mellom forvaltningsnivåene. Kommunene har per i dag både innstillende myndighet og vedtakskompetanse etter jordloven, konsesjonsloven, odelsloven og skogbruksloven.

Det foreslås at alle konsesjonssaker og delingssaker skal avgjøres av kommunene som førsteinstans f.o.m. 01.01.2004. Videre er det foreslått at avgjørelsesmyndigheten i saker etter skogbruksloven, med unntak av saker som gjelder vernskoggrenser, overføres til kommunene fra samme tidspunkt. Fylkeslandbruksstyret blir da klageorgan for avgjørelsene som treffes av kommunene etter disse lovene.

Fylkesmannen har ingen innvendinger mot selve myndighetsoverføringen. Prinsippet om at det bør være nærhet mellom beslutningstaker og den beslutningen gjelder, taler for å overføre myndigheten innenfor landbrukslovgivningen til kommunene.

Fylkesmannen finner imidlertid grunn til å peke på at det kan være vanskelig å forvalte den offentlige delen av landbrukslovgivningen når man får denne nærheten mellom beslutningsorganet og de berørte parter. Regler som skal ivareta samfunnets interesser medfører i en del tilfeller at det må tas beslutninger som går på bekostning av enkeltpersoners interesser. Nærhet mellom beslutningstaker og den som blir berørt av beslutningen, kan gjøre det vanskelig å ivareta fellesinteressene i tilstrekkelig grad. Fylkesmannen legger imidlertid grunn at det etter myndighetsoverføringen må være opp til den enkelte kommune i hvilken grad det er ønskelig å styre med hjelp av disse juridiske virkemidlene, og at en eventuell liberalisering vil være i tråd med tidens tankegang.

Landbruksdepartementet har pekt på at overføring av avgjørelsesmyndighet til kommunene i saker som gjelder dyrket og dyrkbar jord, innebærer at ansvaret for en viktig nasjonal interesse legges til kommunalt nivå. Fylkesmannen har merket seg at departementet vurderer å etablere et system for arealdifferensiering som kommunene kan bruke som støtte når det gjelder å ta avgjørelse i slike saker, og finner grunn til å understreke behovet for at departementet gir retningslinjer som framhever betydningen av jordvernet. Dette må spesielt ses på bakgrunn av forslaget om å fjerne kompetansekravet i jordloven, og det forhold at landbrukssektoren i kommunene stadig blir redusert.

Fylkesmannen ser det slik at jordvern blir det området hvor kommunene i størst grad trenger oppfølging fra det statlige nivået. Dette ivaretas i dag først og fremst ved at fylkeslandbruksstyret som sektororgan uttaler seg i forhold til kommunale planer for arealbruken.

Det er imidlertid behov for å understreke betydningen av jordvernet også i mindre enkeltsaker, for å hindre den bitvise nedbyggingen av gode, sammenhengende jordbruksarealer. Den langsiktige effekten av dette er illustrert ved prosjekt som er gjennomført ved FMLA i Hordaland, som viser konsekvenser av spredt og tilfeldig boligbygging i jordbruksområder. Landbruksdepartementet bør vurdere hvilke virkemidler - utover det å ha dialog med kommunene – som fylkesmannen og fylkeslandbruksstyret bør ha til rådighet for å kunne styre denne utviklingen.

En av fylkesmannens oppgaver er å ivareta innbyggernes rettssikkerhet i forhold til kommunale avgjørelser. Når myndigheten delegeres ned til kommunalt nivå, vil fylkeslandbruksstyret få dette ansvaret i forhold til landbrukslovgivningen. Prinsippet om at like saker skal behandles likt, eller sagt på en annen måte: forskjellsbehandling må ha saklig grunn, er en del av det rettssikkerhetsaspektet som fylkesmannen skal ivareta.

I forhold til landbrukslovgivningen blir spørsmålet hvor langt den enkelte kommune kan gå i å utforme en egen politikk i forhold til hvordan disse virkemidlene skal brukes. Rammene for skjønnsutøvelsen er ofte uklare innenfor dette regelverket. Skal fylkeslandbruksstyret for eksempel akseptere at en kommune praktiserer jordlovens delingsregler strengere enn en annen kommune, uten at denne forskjellsbehandlingen klart kan forankres i lokale forskjeller mellom kommunene?

Etter fylkesmannens vurdering kan det være grunn til å se nærmere på hvilke oppgaver som skal legges til fylkeslandbruksstyret. Fylkeslandbruksstyret skal behandle klager over kommunenes vedtak når kommunene blir førsteinstans i forhold til behandling av saker etter jord- og konsesjonslovgivningen. I kommunene i Sør-Trøndelag praktiseres dette regelverket relativt liberalt. Dette tilsier at det antakelig ikke vil bli noe stort antall klagesaker.

Fylkesmannen har grunn til å tro at det vil bli vesentlig færre saker til behandling i fylkeslandbruksstyret når myndigheten etter jord- og konsesjonslov m.fl. overføres til kommunene. Dersom fylkeslandbruksstyret skal opprettholdes som organ innenfor landbruksforvaltningen, bør det vurderes å legge nye oppgaver til fylkeslandbruksstyrene. En mulighet vil være å legge forvaltningen av miljøvirkemidlene i landbruket til fylkeslandbruksstyrene.

INNSTILLING:

Fylkeslandbruksstyret slutter seg til fylkesmannens vurderinger.

Kopi sendt til:

Sign. Kommune:.....

Sign. Fylke:.....

Utskriften bekreftes:
For Fylkeslandbruksstyret
i Sør-Trøndelag

